

Finansministeren (Poul Møller): Den største del af diskussionen om dette lovforslag har jo drejet sig om fastsættelsen af lejeværdierne, og når man sidder dernede og lytter til ærede ordførere, så får man nogle gange fornemmelsen af, at det, at vi fastsætter lejeværdien for huse, der ikke tidligere har været vurderet, i sig selv betyder en skattelettelse. Der er trods alt tale om, at vi fastsætter et beløb, der skal beskattes og betales skat af, hvis ikke gælden er stor i ejendommen. Jeg skal ikke komme ind på hele denne diskussion, for jeg tror, at en ændring af de regler, der findes, kræver en forhandling imellem boligforligets parter, for at man eventuelt kan nå frem til et andet system. Vi har i finansministeriet lagt boligforliget til grund og sagt: så må vi finde ud af, hvordan de nye ejendomme, der ikke er omhandlet i boligforliget, skal sættes på plads i forhold til dem, for hvilke der foreligger en 13. almindelige vurdering eller en årsomvurdering efter den 13. almindelige vurdering, men med prisniveau som 13. almindelige vurdering.

Jeg er enig med hr. Grünbaum i, at det naturligvis vil være rimeligt, at udvalget ser på bestemmelserne om kaufionsforsikringspræmier, og jeg vil da bistå så godt, jeg nu evner det. Jeg håber og tror ikke, der skulle være nogen afsmitningsfare ved den bestemmelse, der her er foreslået.

Hr. Grünbaum rejste spørgsmålet om de mennesker, der er så uheldige at flytte fra en kommune med 4 skatterater til en kommune med 6 skatterater. Det er klart, at flere af de mennesker har henvendt sig i det sidste års tid, siden loven om overgang til kildeskat blev vedtaget. De er jo i saksen, men der er heldigvis da også nogle, der flytter den modsatte vej. Den bedste forklaring på, hvad der sker, har egentlig det ærede medlem hr. Ømann givet, da han ved 1. behandling i 1967-68 i 1. samling af året 1967-68 i Folketingstidende sp. 1582-1583 behandlede dette problem. Hr. Ømann sagde dér under kildeskattens første behandling:

„Problemet er noget vanskeligere med hensyn til kommuneskatten. Har en kommune været fremmelig gennem mange år og opkrævet hovedparten af skatten inden nytår, så ville der jo opstå et hul i indtægtsstrømmen, hvis man pludselig de-

klarerede, at kun halvdelen af kommuneskatten skulle erlægges, og det ville være et reelt hul i indtægtsbudgettet, som kun kunne indhentes gennem en forøget skatteudskrivning. En sådan ekstra påligning kunne man naturligvis praktisere, men det forekommer mig, at løsningen i det foreliggende forslag er noget bekvemmere, idet den jo går ud på, at kommunen kan opkræve det antal rater, den altid har opkrævet. Likviditet og skatteindtægter op til overgangen til kildeskatten bliver altså som hidtil, og herved er problemet løst for kommunen. Samtidig vil der altså indtræde den måske noget mindre heldige bivirkning, at folk skal betale forskellige andele af deres skattebillet for skatteåret 1968-69, alt efter i hvilken kommune de bor. Man kan sige, at denne skade egentlig er uoprettelig, for kommunen har jo indstillet sin økonomi på, at midlerne skal ind, og skaden er jo ikke opstået nu, men har sin rod længere tilbage i tiden, da kommunen fastlagde eller fik fastlagt sine betalings terminer. Men det er jo hovedsagen, at der ikke i betalingsåret 1968 — det svarer altså nu til 1969 — „bliver betalt et større samlet antal skatterater af nogle end af andre. Der skal jo nok i udvalgsbehandlingen dukke visse problemer op i denne forbindelse, men jeg tror altså, at indenrigsministerens løsning, som vel er fremkommet efter forhandlinger med repræsentanter for kommunerne, er fremkommelig og rimelig.“

Dér behandlede hr. Ømann jo med stor viden og indsigt dette problem, og det er jo rigtigt nok, at indenrigsministeren var ikke dengang hr. H. C. Toft, men hr. Hans Hækkerup, men det gør vel i og for sig ikke analysen af problemet anderledes.

Jeg kan sige i øvrigt til hr. Grünbaum, at denne sag vedrører alene den kommunale indkomstskattelovgivning og er altså indenrigsministerens lovgivning. Til staten og i statsskat betaler ingen mere end et halvt års statsskat for 1. halvår 1969-70. Statens skatteterminer ligger fast.

Jeg tror ikke, jeg har flere bemærkninger at gøre, men jeg vil atter en gang takke, fordi man vil deltage i udvalgsbehandlingen og har en velvillig indstilling over for lovforslaget.